

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

เรื่อง

การศึกษาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ENG111
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน ตามรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style) ของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2559

A STUDY OF BASIC ENGLISH COURSE ENG111 (EVERYDAY ENGLISH)
TEACHING METHODOLOGY BY SRIPATUM UNIVERSITY STUDENTS'
LEARNING STYLE IN ACADEMIC YEAR 2016

อาจารย์เพชรพิลาส บุรณะวนิชกุล

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2559

หัวข้อวิจัย : การศึกษาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ENG111 ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารประจำวัน ตามรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style) ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2559

ผู้วิจัย : อาจารย์เพราพิลาส บุรณะวนิชกุล

หน่วยงาน : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีที่พิมพ์ : 2560

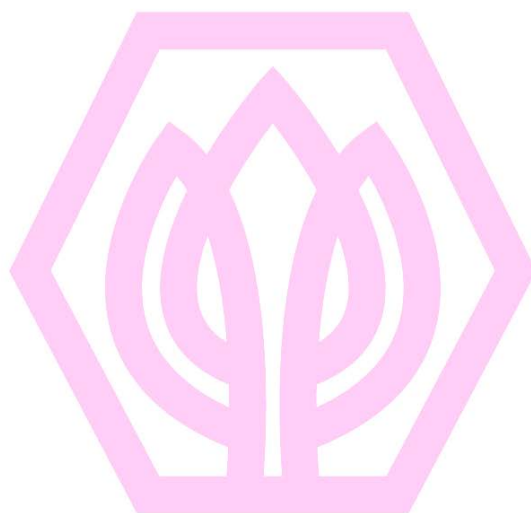
บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ENG111 ตามรูปแบบการเรียนรู้ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2559 ในรูปแบบต่างๆ มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้รายวิชานี้อย่างไร และมีผลแตกต่างจากการจัดการเรียนการสอนตามปกติหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา ENG 111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน ปีการศึกษา 1/2559 จำนวน 200 คน ใช้การเลือกตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 4 กลุ่มตามคณะที่นักศึกษาเรียน และตามเงื่อนไขการจัดการเรียนการสอน กลุ่มละ 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีเก็บข้อมูลวัดระดับความรู้ก่อนและภายหลังการเรียนตามเงื่อนไขการทดลองทั้ง 4 กลุ่ม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติใช้สถิติทดสอบค่า t (paired sample t-test) และ ค่า F (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. คะแนนค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดหลังการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 เงื่อนไข มีค่าสูงกว่าคะแนนค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$)
2. คะแนนค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดหลังการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มตามเงื่อนไขการทดลอง พบว่า คะแนนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทุกเงื่อนไข ไม่มี ความแตกต่างกันทางสถิติ ($F(3,196) = 1.90, p > .05$)

คำสำคัญ รูปแบบการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนรู้โดยการฟัง รูปแบบการเรียนรู้โดยการมองเห็น
รูปแบบการเรียนรู้โดยการเคลื่อนไหวร่างกายและการสัมผัส รูปแบบการเรียนรู้โดยการ
เรียนตามวิธีปกติ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

Research Title: A STUDY OF BASIC ENGLISH COURSE ENG111 (EVERYDAY ENGLISH)-
TEACHING METHODOLOGIES AND LEARNING STYLES OF SRIPATUM
UNIVERSITY STUDENTS IN ACADEMIC YEAR 2016

Name of Researcher : Phraophilard Buranavanichakul

Name of Institution : School of Liberal Arts

Year of Publication : 2017

ABSTRACT

This study was an experimental research which aims to identify and to establish that teaching styles of teachers and learning styles of learners had an effect on the learning achievement in English. Other methods or other teaching styles produce different results compared to normal teaching style in three groups of learners.

The samples of this research were 200 Sripatum University students who studied ENG111 (Everyday English) course in the first semester of the academic year 2017. Stratified sampling technique was used to select the 50 students of 4 groups according to the students' department and learning styles.

The instruments used were English achievement tests in multiple-choice type consisting of 40 questions. Data were statistically analyzed by mean score, standard deviation, paired sample t-test and F-test.

The results showed that

1. The average scores of the post achievement test of all 4 learner groups' learning styles were statistically-significant higher than the pretest achievement test ($p < .01$).
2. The average scores of the post achievement test of each 4 learner groups' learning styles were not significantly different ($F(3,196) = 1.90$, $p > .05$)

Keywords : Learning Style, Visual Style, Auditory Style, Kinesthetic and Tactile Style, Normal Learning Style

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณา ให้ปรึกษาแนะนำจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวิชิต เขียรชนะ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้กรุณาสละเวลาเป็นที่ปรึกษางานวิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง นอกจากนี้ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ไทยามา คณบดีคณะศิลป-ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่สนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้

ทำนี่ยังขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยศรีปทุมเป็นอย่างสูงที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้ ที่ให้โอกาสทำวิจัยเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน และนำเสนอวิธีการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ขอขอบคุณอาจารย์ณัฐกานต์ เดียวตระกูล และอาจารย์ Oscar Jr. Malicad ที่มีส่วนร่วมในการเก็บข้อมูลในการทำวิจัยของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม และขอขอบคุณนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุมที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ENG 111: Everyday English ที่ได้รับคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยเป็นอย่างดี

เพราพิลาส บุรณะวนิชกุล

สิงหาคม 2560

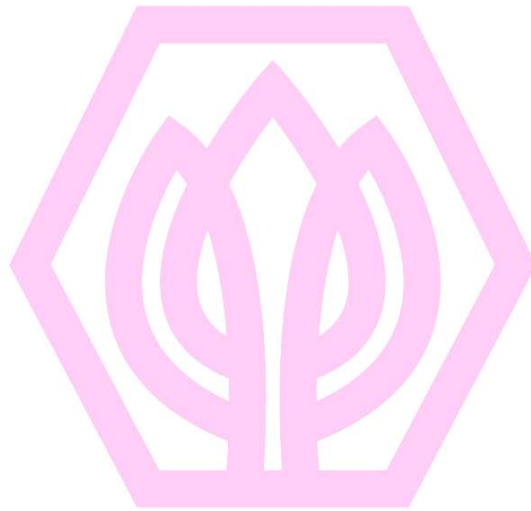
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สารบัญ

หน้า

1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
	คำถามการวิจัย	3
	ขอบเขตการวิจัย	3
	นิยามศัพท์	4
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2	วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	6
	แนวคิดรูปแบบการเรียนรู้	5
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
3	วิธีดำเนินการวิจัย	10
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	10
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	11
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	13
	การวิเคราะห์ข้อมูล	14
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	16
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	21
	สรุปผลการวิจัย	21
	อภิปรายผล	22
	ข้อเสนอแนะ	22
	บรรณานุกรม	24

	หน้า
ภาคผนวก	28
ภาคผนวก ก สูตรการหาค่าค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบทดสอบ.....	29
ประวัติย่อผู้วิจัย	30.

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	11
2	แสดงสูตรการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (มีตัวแปรอิสระ 1 ตัว)	14
3	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดก่อนการเรียน จำแนกตามเงื่อนไขการทดลอง	18
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดก่อนการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มตามเงื่อนไขการทดลอง	18
5	เปรียบเทียบผลต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดก่อนและภายหลังกการเรียน จำแนกตามเงื่อนไขการทดลอง	19
6	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดภายหลังกการเรียน จำแนกตามเงื่อนไขการทดลอง	20
7	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดภายหลังกการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มตามเงื่อนไขการทดลอง	20

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาคมอาเซียนได้กำหนดไว้ในกฎบัตรอาเซียน หมวด 10 การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน ข้อ 34 กำหนดว่า “ภาษาที่ใช้ในการดำเนินงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” (กระทรวงการต่างประเทศ, มปป.) แสดงให้เห็นว่าภาษาอังกฤษได้กลายเป็นภาษาสื่อกลางที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารทั้งกับภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศสมาชิกอาเซียน นอกจากนี้ การเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงานของประเทศสมาชิกอาเซียน ทำให้ผู้มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษมีโอกาสในการได้รับงานที่ดี และมีโอกาสเติบโตในหน้าที่การงานยิ่งขึ้นไป มากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ทางภาษาเลย จากการวิจัยพบว่าทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยส่วนใหญ่ในปัจจุบันยังมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ต่ำ EF English Proficiency Index (2016) เผยดัชนีทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้ใหญ่ในประเทศซึ่งไม่ใช่เจ้าของภาษา ซึ่งวัดจากผู้ใหญ่จำนวน 950,000 คน จากทั้งหมด 72 ประเทศ โดยไทยถูกจัดให้อยู่ในอันดับที่ 56 ซึ่งเป็นอันดับที่ค่อนข้างต่ำ และเป็นเรื่องที่น่าท้อทั้งนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักศึกษาได้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพและดำเนินชีวิตในอนาคตต่อไป

ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยเป็นปัญหาที่ยังคงเป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน ถึงแม้ว่านักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในแง่ของความสำคัญของภาษาอังกฤษในการเรียน การทำงานในอนาคต และการติดต่อสื่อสาร แต่นักศึกษาจำนวนมากแสดงความคิดเห็นว่าไม่ชอบภาษาอังกฤษและไม่สนุกในการเรียนภาษาอังกฤษ (กิจจา เทพศิริ และ ปัญจพร พจนปัญญา, 2555) อันเป็นผลมาจากนักศึกษาขาดความมั่นใจในตนเอง มีความกังวลและความกลัวเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ สืบเนื่องมาจากมีความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอสำหรับการสื่อสาร รู้คำศัพท์น้อย ไม่ชอบเรียนรายวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ขาดทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารในสภาพจริง และนักศึกษาต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อนเสมอเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ (นางสมร พงษ์พานิช, 2554, ณีภรณ์ ฤทธิรัตน์ และธัญภา ชिरะมณี, 2557) รวมถึงนักศึกษามีความวิตกกังวลหากสอบไม่ผ่านรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษ (เจนจิรา ชัยปาน, ทรายขวัญ พรหมแก้ว และ สิทธิ ศรีนาถ, 2556)

ปัญหาสำคัญที่สุดในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ก็คือความรับผิดชอบของผู้เรียนแต่ละคนต่อการเรียนของพวกเขา ผู้เรียนแต่ละคนควรรู้ว่าตนเองมีแบบการเรียนรู้อย่างไร และลักษณะการเรียนรู้ที่ตนถนัดคืออะไร ซึ่งผู้เรียนควรเรียนตามแบบการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้ได้อย่างแน่นอนและรวดเร็ว เมื่อผู้เรียนรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเอง เขาก็สามารถเข้าใจวิธีการเรียนของตนเอง และสามารถพัฒนาความเข้าใจต่อแบบการเรียนรู้ของตน และยังเพิ่มพูนพอใจในการเรียนรู้ตามสภาพการเรียนของพวกเขามากยิ่งขึ้น มันขึ้นอยู่กับผู้เรียนที่จะใช้วิธีการที่แตกต่างกันของแต่ละคน และการพัฒนาแบบการเรียนรู้ของเขาให้เหมาะสมกับตนเอง (Coffield, 2004)

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ENG 111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน ของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุมนั้น ก็พบปัญหาของนักศึกษาเช่นกัน การศึกษารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจเพราะทำให้ผู้สอนได้รู้และเข้าใจลักษณะและรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนสามารถนำผลการศึกษามาปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมในชั้นเรียน และปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งสามารถช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ ขึ้นอยู่กับรูปแบบการเรียนรู้หรือวิธีการเรียนรู้ที่นักศึกษานำมาใช้ในเรียนว่ามีความเหมาะสมเพียงใด

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษานักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ENG 111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน ในปีการศึกษา 2559 ว่ามีรูปแบบการเรียนรู้เป็นอย่างไร และเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการทดสอบก่อนและหลังแตกต่างกันอย่างไร เพื่อจะได้จัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ENG111 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2559 ตามลักษณะรูปแบบการเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ENG111 ตามรูปแบบการเรียนรู้ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2559 ในรูปแบบต่างๆ มีผลแตกต่างจากการจัดการเรียนการสอนตามปกติหรือไม่

คำถามการวิจัย

1. การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ENG111 ตามรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style) มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาอย่างไร
2. ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ENG111 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2559 แต่ละกลุ่มเงื่อนไขแตกต่างกันหรือไม่

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่ได้เรียนรู้การใช้รูปแบบการเรียนภาษา จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการทดสอบก่อนและหลังแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่เรียนรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน ที่ใช้รูปแบบการเรียนภาษาต่างประเทศที่ต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการทดสอบหลังแตกต่างกัน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ENG111 ตามรูปแบบการเรียนรู้ โดยแบ่งเป็น (1) ลักษณะผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยการฟัง (2) ลักษณะผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยการมองเห็น และ (3) ลักษณะผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยการเคลื่อนไหวร่างกายและการสัมผัส (4) ลักษณะผู้เรียนที่เรียนรู้โดยอาศัยการสอนตามวิธีปกติ

ตัวแปรตาม คือ คะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ENG111 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2559 วัดจากคะแนนการทดสอบก่อนและหลัง (Pre-Post Test)

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา ENG 111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน ปีการศึกษา 1/2559 จำนวน 2,780 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา ENG 111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน ปีการศึกษา 1/2559 จำนวน 200 คน ใช้การเลือกตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 4 กลุ่ม ตามคณะ ตามรูปแบบการเรียนรู้ ดังนี้

- 1) ลักษณะผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยการฟัง ได้แก่ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ และ วิทยาลัยการท่องเที่ยวและการบริการ โดยสุ่มนักศึกษาจำนวน 50 คน

2) ลักษณะผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยการมองเห็น ได้แก่ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะดิจิทัลมีเดีย และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ โดยสູ່มนักศึกษาจำนวน 50 คน

3) ลักษณะผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยการเคลื่อนไหวร่างกายและการสัมผัส ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชี คณะนิติศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาลัยการbinและคมนาคน วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน โดยสູ່มนักศึกษาจำนวน 50 คน

4) ลักษณะผู้เรียนที่เรียนรู้โดยอาศัยการสอนตามวิธีปกติ ได้แก่ นักศึกษาทุกคณะที่ลงทะเบียนเรียน โดยสູ່มนักศึกษาจำนวน 50 คน

นินยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style) หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน พร้อมทั้งการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในแบบของตน เพื่อให้การเรียนรู้เป็นเรื่องง่ายและได้ผลมากขึ้น

การจัดการเรียนการสอนแบบลักษณะผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยการฟัง (Auditory Learners) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีจากการฟัง และสามารถจดจำสิ่งที่ฟังได้ เช่น กิจกรรมการสัมภาษณ์ การอภิปราย การมีส่วนร่วมในกลุ่มอภิปราย การรายงานปากเปล่า การร่วมอภิปรายปากเปล่าตามแบบร่างที่ได้เขียนไว้แล้ว

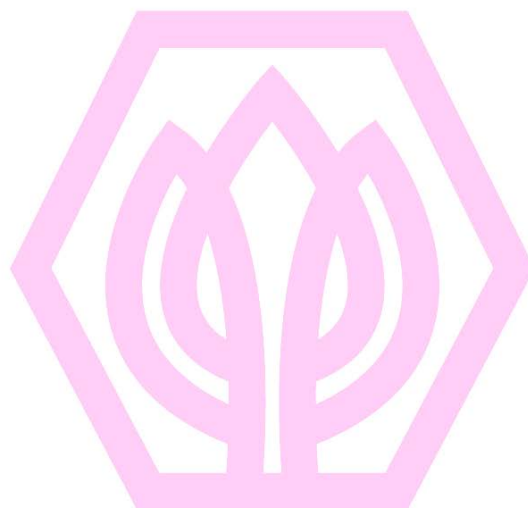
การจัดการเรียนการสอนแบบลักษณะผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยการมองเห็น (Visual learners) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีจากการดู และสามารถจำสิ่งที่ดูได้ เช่น กิจกรรมการทำคอมพิวเตอร์กราฟิก แผนที่ กราฟ แผนภาพ การ์ตูน โปสเตอร์ แผนภูมิ ผังกราฟิก และข้อความที่มีภาพประกอบจำนวนมาก

การจัดการเรียนการสอนแบบลักษณะผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยการเคลื่อนไหวร่างกายและการสัมผัส (Kinesthetic /Tactile Learners) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีจากการสัมผัส เช่น กิจกรรมการวาดภาพ การเล่นเกมกระดาน การทำภาพสามมิติ การทำแบบจำลอง การทำตามที่ผู้สอนทำใหัดู

การจัดการเรียนการสอนแบบลักษณะผู้เรียนที่เรียนรู้โดยอาศัยการสอนตามวิธีปกติ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียน ตามแผนการสอนปกติที่เคยดำเนินการมาโดยตลอด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. อาจารย์ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ได้ตรงตามรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. นักศึกษามีผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ดีขึ้น เนื่องจากได้รับการเรียนการสอนตามลักษณะการเรียนรู้ที่ตนเองถนัด

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดรูปแบบการเรียนรู้

รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนภาษาอังกฤษ เป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดว่าผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างไรได้มีประสิทธิภาพ และมีอิทธิพลสำคัญต่อการเลือกใช้วิธีการเรียน ซึ่งมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ถ้าเราสามารถรู้รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง ครูผู้สอนก็สามารถออกแบบการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ผู้เรียน ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น (Ehrman & Oxford, 1990; Oxford, 2003; Oxford & Ehrman, 1988; Reid, 1987; Reid 1995)

Reid (1987: 89) ได้นิยามรูปแบบการเรียนรู้ว่าเป็น “ความแตกต่างระหว่างผู้เรียนในการใช้ความเข้าใจอย่างใดอย่างหนึ่งหรือมากกว่า เพื่อทำความเข้าใจ จัดระเบียบ และคงไว้ซึ่งประสบการณ์ที่ “ได้รับ” และ Reid (1995) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนรู้ว่าเป็นคุณลักษณะพื้นฐานภายในของแต่ละบุคคล ในการรับและทำความเข้าใจข้อมูลความรู้ใหม่ๆ Reid อธิบายว่า รูปแบบการเรียนรู้เป็นปัจจัยความรู้ความเข้าใจ อารมณ์และร่างกาย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการรับรู้ การมีส่วนร่วม และการตอบสนองของผู้เรียนต่อสภาพแวดล้อมในการเรียน

Oxford (2003: 273) กล่าวว่า “รูปแบบการเรียนรู้ หมายถึง วิธีการทั่วไปที่ผู้เรียนนิยมใช้เมื่อเรียนรู้วิชาต่างๆ การเรียนภาษา หรือการแก้ไขปัญหาที่ยาก” ส่วน Cornett (1983) ได้นิยามรูปแบบการเรียนรู้ว่า “เป็นแบบแผนโดยรวมที่กำหนดแนวทางทั่วไปของพฤติกรรมการณ์การเรียน” ขณะที่ Dunn & Griggs (1988) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนรู้ เป็นชุดคุณลักษณะของบุคคลที่ได้กำหนดทางชีวภาพและพัฒนาการแล้ว ซึ่งการสอนโดยวิธีการเดียวกันอาจเป็นที่น่าสนใจสำหรับผู้เรียนบางคน และเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่ายสำหรับผู้เรียนบางคน

Brown (2000) ได้นิยามรูปแบบการเรียนรู้ว่าเป็นลักษณะซึ่งแต่ละบุคคลรับรู้และประมวลผลข้อมูลในสถานการณ์การเรียนรู้ ส่วน Celcia-Murcia (2001) นิยามรูปแบบการเรียนรู้ว่าเป็นวิธีการซึ่งผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้ภาษาใหม่ หรือในการเรียนรู้วิชาต่างๆ เป็นลักษณะที่ผู้เรียนรับรู้ มีปฏิสัมพันธ์ด้วย และตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมในการเรียน นอกจากนี้ MacKeracher (2004) ยังนิยามรูปแบบการเรียนรู้ว่าเป็นลักษณะพฤติกรรมของความรู้ความเข้าใจ อารมณ์ สังคมและกายภาพ

ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มว่า ผู้เรียนมีการรับรู้ ปฏิบัติสัมพันธ์ และตอบสนองต่อสภาพแวดล้อม การเรียนอย่างไร

กล่าวโดยสรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนรู้คือลักษณะวิธีการของผู้เรียนแต่ละคน ตามความถนัด ในแบบของตนเอง ที่มีต่อการรับรู้ การมีส่วนร่วม และการตอบสนองต่อสภาพการเรียนในชั้นเรียน

รูปแบบการเรียนรู้มีความสำคัญด้วยเหตุผลหลายประการ แต่ที่น่าสนใจคือ

- 2.1. แบบการเรียนรู้ของบุคคลแตกต่างกันไป เพราะแต่ละบุคคลแตกต่างกันโดยธรรมชาติ
- 2.2. เป็นโอกาสที่เปิดกว้างในการสอนด้วยวิธีหลากหลายที่มีประสิทธิภาพ การกำหนดวิธีการสอนใดวิธีการหนึ่งเดียวในสภาพแวดล้อมการเรียนหนึ่งเดียว ไม่ได้ทำให้ผู้เรียนทุกคนมีความสุขในการเรียน (McCarthy, 1982; Felder and Silverman, 1988; Coffield, 2004)

แนวคิดรูปแบบการเรียนรู้ เป็นที่สนใจศึกษากันมานานแล้ว เพื่อค้นหาแบบแผนของพฤติกรรม และวิธีการ ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนใช้ในการตอบสนองและประมวลผลข้อมูลความรู้ที่ได้รับ รวมถึงประสบการณ์ ในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ซึ่งนักวิจัยได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้หลายแนวคิดที่แตกต่างกันเป็นจำนวนมาก (Gregorc, 1979; Kolb , 1984; Felder and Silverman,1988; Dunn and Dunn, 1989; Fleming, 2001)

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจทฤษฎีรูปแบบการเรียนรู้ ตามแนวคิดของ Reid (1995) เท่านั้น Reid ได้เสนอสมมติฐานที่สำคัญเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ไว้ 2 ประการคือ 1. ผู้เรียนทั้งหมดมีรูปแบบการเรียนรู้ของตนเอง และมีจุดเด่นและจุดด้อยในการเรียนรู้ 2. การจับคู่ผิดระหว่างรูปแบบการสอนและรูปแบบการเรียนรู้ นำมาซึ่งความล้มเหลว ความคับข้องใจและ การขาดแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน

Reid (1987) ได้เสนอแนวคิดรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สอง ว่าสามารถแบ่งได้ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนรู้โดยอาศัยการมองเห็น ผู้เรียนรูปแบบนี้มักชอบการอ่านข้อความในหนังสือ บนกระดานดำ และรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ ผ่านการมองเห็น ผู้เรียนเหล่านี้ชอบเรียนรู้ผ่านรูปภาพ จินตนาการ และการรับรู้วัตถุในสภาพแวดล้อมต่างๆ

2. รูปแบบการเรียนรู้โดยอาศัยการได้ยิน ผู้เรียนรูปแบบนี้มักชอบการฟังคำพูดสนทนา และการอธิบายปากเปล่า ผู้เรียนเหล่านี้สามารถเรียนรู้โดยไม่ต้องอาศัยข้อมูลทางสายตา โดยเรียนจากการฟังคำสนทนา การพูดคุยโดยตรง และฟังคำบรรยายโดยไม่ต้องมีภาพประกอบ
3. รูปแบบการเรียนรู้โดยอาศัยการเคลื่อนไหวร่างกายและการสัมผัส ผู้เรียนรูปแบบนี้มักชอบการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์โดยการลงมือปฏิบัติจริง ผู้เรียนเหล่านี้ชอบเรียนรู้โดยการกิจกรรมที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมปฏิบัติโดยตรง
4. รูปแบบการเรียนรู้โดยอาศัยการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ผู้เรียนรูปแบบนี้มักชอบการเรียนรู้แบบรวมกลุ่ม ผู้เรียนเหล่านี้ชอบเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนคนอื่น
5. รูปแบบการเรียนรู้โดยอาศัยการเรียนรู้โดยลำพัง ผู้เรียนรูปแบบนี้มักเรียนได้ดีเมื่อเรียนคนเดียว ผู้เรียนเหล่านี้ชอบ คิด ทำงาน และจดจำข้อมูลต่างๆ ได้ดี เมื่อเรียนเพียงลำพัง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Reid พบว่า บุคคลแต่ละคนมีความแตกต่างในรูปแบบการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ภาษาอื่นเป็นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนที่ต่างเพศ ระดับชั้นเรียน เชื้อชาติ และวัฒนธรรมมีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน รูปแบบการเรียนรู้เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้ (Reid, 1987; Reid, 1995; Almasa and Parilah, 2009; Soureshjani and Naseri, 2012; Banisaeid and Huang, 2015; Chen and Hung, 2015; Asadipiran, 2016)

นอกจากนี้ Wilson-Hull (2008) เสนอว่า การวินิจฉัยรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา เป็นกระบวนการที่ง่ายและมีประสิทธิภาพ เพราะนักศึกษาสามารถแยกแยะรูปแบบการเรียนรู้ของตน และทำคะแนนการทดสอบได้ดี เมื่อพวกเขาถูกสอนด้วยรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ของพวกเขา

ส่วนงานวิจัยในประเทศไทยเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Reid พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนนักศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา มีรูปแบบที่แตกต่างกันตามความถนัดของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมแล้วนักเรียนนักศึกษาชอบรูปแบบการเรียนรู้เป็นกลุ่มมากกว่าการเรียนรู้ตามลำพังคนเดียว ชอบเรียนแบบใช้ตา ดู หู ฟัง และเคลื่อนไหว มากกว่าการอ่านและการเขียน (ดำรงค์

นิมมานพิสุทธิ์. 2536; พัทรีพรรณ ม. รัตนพล, 2541: ปัญชลี วาสนสมสิทธิ์, 2542; ณีฎฐนุช มั่นสาคร, 2553; อัญชลี ต้นวินิจ, 2553; อรุณี อรุณเรือง วีนา สงวนพงษ์ และทรงสิริ วิชิรานนท์, 2556)

การวิจัยเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุมครั้งนี้ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ตามรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของนักศึกษา ตามแนวคิดของ Reid โดยผู้วิจัยสนใจศึกษา รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน 3 รูปแบบ คือ รูปแบบการเรียนรู้โดยอาศัยการมองเห็น รูปแบบการเรียนรู้โดยอาศัยการได้ยิน และรูปแบบการเรียนรู้โดยอาศัยการเคลื่อนไหวร่างกายและการสัมผัส ว่ามีผลแตกต่างกันหรือไม่ และแตกต่างจากการสอนโดยปกติหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มากยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ออกแบบโดยใช้การวัดผลก่อนและการวัดผล ภายหลังการเรียน (Pretest-Posttest Design) มีวัตถุประสงค์ในการจัดทำแผนการสอนตามรูปแบบ การเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้ง 4 รูปแบบ ให้สอดคล้องลักษณะการเรียนรู้และมีความสัมพันธ์กับชีวิตจริง ของผู้เรียน จนส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการตามขั้นตอน และนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา ENG 111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประจำวัน ปีการศึกษา ที่ 1/2559 จำนวน 2,780 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา ENG 111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประจำวัน ปีการศึกษา 1/2559 จำนวน 200 ใช้การเลือกตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 4 กลุ่ม ตามคณะ ตามรูปแบบการเรียนรู้ ดังนี้

- 1) ลักษณะผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยการฟัง ได้แก่ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ และ วิทยาลัยการท่องเที่ยวและการบริการ โดยสุ่มนักศึกษาจำนวน 50 คน
- 2) ลักษณะผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยการมองเห็น ได้แก่ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะดิจิทัลมีเดีย และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ โดยสุ่มนักศึกษาจำนวน 50 คน
- 3) ลักษณะผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยการเคลื่อนไหวร่างกายและการสัมผัส ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชี คณะนิติศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาลัยการbinและคมนาคม วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน โดยสุ่มนักศึกษาจำนวน 50 คน

4) ลักษณะผู้เรียนที่เรียนรู้โดยอาศัยการจัดการเรียนการสอนตามวิธีปกติ ได้แก่ นักศึกษาทุกคนที่ลงทะเบียนเรียน โดยส่วนักศึกษาจำนวน 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ใช้ในการวัดระดับความรู้ก่อนและภายหลังการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ซึ่งสร้างขึ้นโดยผู้วิจัย ตามรายละเอียดเนื้อหาหลักสูตรวิชา ENG111 Everyday English ผู้วิจัยนำแบบทดสอบนี้ ให้นักศึกษาจำนวน 114 คน ทำการทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น โดยนำคะแนนของนักศึกษาทั้งหมดมาเรียงตามลำดับจากน้อยไปหามาก แล้วแบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดย 27% (31 คน) ของกลุ่มที่มีคะแนนสูง เป็นกลุ่มคะแนนสูง และ 27% (31 คน) ของกลุ่มที่มีคะแนนต่ำ เป็นกลุ่มคะแนนต่ำ แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น (บุญชม ศรีสะอาด. 2554) ดังตารางด้านล่าง

ตารางที่ 1 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	จำนวนคนที่ตอบถูก		ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ		
1	26	12	0.61	0.45
2	24	7	0.50	0.55
3	21	8	0.47	0.42
4	22	8	0.48	0.45
5	23	10	0.53	0.42
6	29	8	0.60	0.68
7	28	10	0.61	0.58
8	27	14	0.66	0.42
9	27	7	0.55	0.65
10	26	8	0.55	0.58
11	27	8	0.56	0.61
12	27	12	0.63	0.48
13	30	10	0.65	0.65
14	27	7	0.55	0.65

ข้อที่	จำนวนคนที่ตอบถูก		ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ		
15	25	8	0.53	0.55
16	29	10	0.63	0.61
17	21	7	0.45	0.45
18	27	11	0.61	0.52
19	28	8	0.58	0.65
20	29	9	0.61	0.65
21	25	10	0.56	0.48
22	28	8	0.58	0.65
23	21	7	0.45	0.45
24	22	6	0.45	0.52
25	25	10	0.56	0.48
26	21	8	0.47	0.42
27	24	10	0.55	0.45
28	28	8	0.58	0.65
29	21	6	0.44	0.48
30	29	9	0.61	0.65
31	21	7	0.45	0.45
32	27	8	0.56	0.61
33	25	8	0.53	0.55
34	25	7	0.52	0.58
35	27	6	0.53	0.68
36	29	13	0.68	0.52
37	29	9	0.61	0.65
38	29	10	0.63	0.61
39	28	6	0.55	0.71
40	28	12	0.65	0.52

ข้อสอบที่ใช้วัดก่อนและภายหลังการเรียน มีค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ 0.40 - 0.70 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.40 - 0.71 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นภายใน (Coefficient of Internal Consistency) หรือค่าอัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นภายในของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.87

การเก็บรวบรวมข้อมูล

โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การจัดทำแผนการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้ง 4 รูปแบบ ให้สอดคล้องลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้แก่
 - 1.1 การจัดการเรียนการสอนแบบลักษณะผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยการฟัง โดยใช้กิจกรรมการสัมภาษณ์ การอภิปราย การมีส่วนร่วมในกลุ่มอภิปราย การรายงานปากเปล่า การร่วมอภิปรายปากเปล่าตามแบบร่างที่ได้เขียนไว้แล้ว สำหรับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ และวิทยาลัยการท่องเที่ยวและการบริการ
 - 1.2 การจัดการเรียนการสอนแบบลักษณะผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยการมองเห็น โดยใช้กิจกรรมการทำคอมพิวเตอร์กราฟิก แผนที่ กราฟ แผนภาพ การ์ตูน โปสเตอร์ แผนภูมิ ผังกราฟิก และข้อความที่มีภาพประกอบจำนวนมาก สำหรับนักศึกษานิติศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะดิจิทัล-มีเดีย และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 - 1.3 การจัดการเรียนการสอนแบบลักษณะผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยการเคลื่อนไหวร่างกายและการสัมผัส โดยใช้กิจกรรมการวาดภาพ การเล่นเกมกระดาน การทำภาพสามมิติ การทำแบบจำลอง การทำตามที่ผู้สอนทำให้ดู การสอนอ่านกับผู้เรียนกลุ่มนี้เหมาะที่จะใช้ "The Language Experience Approach (LEA)" และ "The Whole Language Approaches" สำหรับนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชี คณะนิติศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และวิทยาลัยการบิน และคมนาคม
 - 1.4 การจัดการเรียนการสอนแบบลักษณะผู้เรียนที่เรียนรู้โดยอาศัยการจัดการเรียนการสอนตามวิธีปกติ หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียน ตามแผนการสอนปกติที่เคยดำเนินการมาโดยตลอด ได้แก่ การบรรยาย การแบ่งกลุ่มทำงาน การพูดหน้าชั้นเรียน การจับคู่สนทนา
2. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบ Pre-test
3. จัดการเรียนการสอนตามแผนการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน ในแต่ละกลุ่มเรียน ในระหว่างช่วงระยะเวลาทำการทดลอง ตามเงื่อนไขกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 4 กลุ่ม
4. เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการเรียนการสอน ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบ Post-test เพื่อนำคะแนนไปวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Excel (กัลยา วานิชปัญญา, 2552) คำนวณและวิเคราะห์ค่าต่างๆ ดังนี้ 1. คำนวณค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษ วัดก่อนและภายหลังการเรียน จำแนกตามเงื่อนไขการทดลอง

- วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดก่อนและภายหลังการเรียน ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) โดยการใช้สถิติทดสอบค่า F (F-test)

$$\text{สูตรคำนวณ } F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติเอฟ

MS_B แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean square between-groups)

MS_W แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean square within-groups)

หา MS_B และ MS_W ได้จากสูตรในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงสูตรการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (มีตัวแปรอิสระ 1 ตัว)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS (Sum of square)	MS (Mean square)	F
ระหว่างกลุ่ม	$k - 1$	$SS_B = \sum_{j=1}^k \left(\frac{T_j^2}{n_j} \right) - \frac{T^2}{N}$	$MS_B = \frac{SS_B}{k - 1}$	$F = \frac{MS_B}{MS_W}$
ภายในกลุ่ม	$N - k$	$SS_W = SS_T - SS_B$	$MS_W = \frac{SS_W}{N - k}$	
รวมทั้งหมด	$N - 1$	$SS_T = \sum_{j=1}^k \sum_{i=1}^{n_j} X_{ij}^2 - \frac{T^2}{N}$		

เมื่อ F แทน ค่าสถิติ F

MS_B แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean square between-groups)

MS_W แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean square within-groups)

SS_B แทน ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสองระหว่างกลุ่ม (Sum of squares between groups)

SS_W	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสองภายในกลุ่ม (Sum of squares within groups)
SS_T	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสองทั้งหมด (Total Sum of squares)
n_j	แทน	จำนวนข้อมูลในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง
k	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด
T_j	แทน	ผลรวมของคะแนนในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง
T	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
$\sum_{j=1}^k \sum_{i=1}^{n_j} X_{ij}^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

3. วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบค่า t (Paired sample t-test)

สูตรคำนวณ

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

df= n-1

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution

D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

N แทน จำนวนคู่ของคะแนนหรือจำนวนนักศึกษา

$\sum D$ แทน ผลรวมทั้งหมดของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการ

ทดลอง

df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ผลทางสถิติในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตาราง ประกอบคำบรรยาย ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดก่อนการเรียน จำแนกตามเงื่อนไขการทดลอง
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดก่อนการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มตามเงื่อนไขการทดลอง
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแตกต่างระหว่างคะแนนค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดก่อนและภายหลังการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม จำแนกตามเงื่อนไขการทดลองด้วยการทดสอบค่า t
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดภายหลังการเรียน จำแนกตามเงื่อนไขการทดลอง
5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดภายหลังการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มตามเงื่อนไขการทดลอง

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ความสะดวกในการวิเคราะห์ และการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยคะแนน

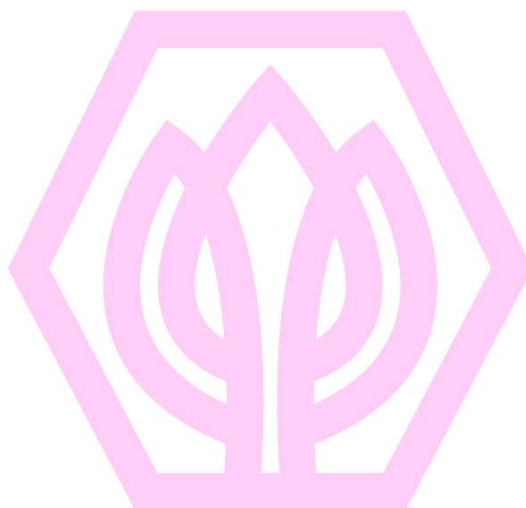
S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนน

t แทน ค่าสถิติทดสอบ t ในการวิจัยครั้งนี้ คือการทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่ม

ตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Paired sample t-test)

F แทน ค่าสถิติทดสอบ F คือ อัตราส่วนความแปรปรวนโดยหาจากความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (SS_B) หารด้วยความแปรปรวนภายในกลุ่ม (SS_W)

SS	แทน	ค่าผลรวมกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบน (Sum of square)
MS	แทน	ค่าผลรวมกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนหารด้วยชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Mean of square)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
P-value	แทน	ค่าเปรียบเทียบระดับนัยสำคัญทางสถิติ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดก่อนการเรียน จำแนกตามเงื่อนไขการทดลอง

เงื่อนไขการทดลอง	คะแนนผลสัมฤทธิ์วัดก่อนเรียน	
	\bar{X}	S.D.
1. ผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยการฟัง	18.22	5.86
2. ผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยการมองเห็น	19.20	5.83
3. ผู้เรียนที่ผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยการเคลื่อนไหวร่างกายและการสัมผัส	18.14	5.31
4. ผู้เรียนที่เรียนรู้โดยอาศัยการสอนตามวิธีปกติ	19.04	6.22

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดก่อนการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มตามเงื่อนไขการทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	3	44.98	14.99	0.44	0.72
ภายในกลุ่ม	196	6624.52	33.80		
รวมทั้งหมด	199	6669.50			

จากตารางที่ 3 และ 4 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดก่อนการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มตามเงื่อนไขการทดลอง พบว่า คะแนนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทุกเงื่อนไข ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($F(3,196) = 0.44, p > .05$) การวิเคราะห์ผลทางสถิตินี้เป็นวิธีการมาตรฐานทางการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อทดสอบว่ากลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มเงื่อนไขมีลักษณะคล้ายคลึงกัน หรือไม่แตกต่างกันก่อนการทดลอง (Bhattacharjee, 2012)

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบผลต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดก่อน และภายหลังการเรียน จำแนกตามเงื่อนไขการทดลอง

เงื่อนไขการทดลอง	จำนวน นักศึกษา	คะแนน ผลสัมฤทธิ์วัด ก่อนเรียน		คะแนน ผลสัมฤทธิ์วัดหลัง เรียน		t	df	P- value
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
1. ผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดย อาศัยการฟัง	50	18.22	5.86	31.92	5.54	52.24	49	.000**
2. ผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดย อาศัยการมองเห็น	50	19.20	5.83	32.18	5.20	60.98	49	.000**
3. ผู้เรียนที่ผู้เรียนที่เรียนรู้ ได้ดีโดยอาศัยการเคลื่อนไหวร่างกายและการสัมผัส	50	18.14	5.31	31.42	5.22	83.42	49	.000**
4. ผู้เรียนที่เรียนรู้โดยอา ศัยการสอน ตามวิธีปกติ	50	19.04	6.22	29.78	6.10	67.72	49	.000**

**ค่า $p < .01$

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ผลต่างค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดก่อนและภายหลังการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มตามเงื่อนไขการทดลองพบว่า คะแนนค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดก่อนและภายหลังการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทุกเงื่อนไข มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .01$) แสดงว่า การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้แต่ละเงื่อนไข มีผลทำให้คะแนนวัดภายหลังสูงขึ้นอย่างชัดเจน

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดภายหลังการเรียน จำแนกตามเงื่อนไขการทดลอง

เงื่อนไขการทดลอง	คะแนนผลสัมฤทธิ์วัดหลังเรียน	
	\bar{X}	S.D.
2. ผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยการฟัง	31.92	5.54
2. ผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยการมองเห็น	32.18	5.20
3. ผู้เรียนที่ผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยการเคลื่อนไหวร่างกายและการสัมผัส	31.42	5.22
4. ผู้เรียนที่เรียนรู้โดยอาศัยการจัดการเรียนการสอนตามวิธีปกติ	29.78	6.10

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดภายหลังการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มตามเงื่อนไขการทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	3	44.98	58.12	1.90	0.13
ภายในกลุ่ม	196	5989.82	30.56		
รวมทั้งหมด	199	6163.80			

จากตารางที่ 6 และ 7 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดภายหลังการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มตามเงื่อนไขการทดลองพบว่า คะแนนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทุกเงื่อนไข ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($F(3,196) = 1.90, p > .05$) แสดงว่าการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษานั้น นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษไม่แตกต่างจากการจัดการเรียนการสอนตามวิธีการปกติ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน ตามรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2559” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ENG111 ตามรูปแบบการเรียนรู้ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2559 ในรูปแบบต่างๆ มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้รายวิชานี้หรือไม่ และมีผลแตกต่างจากการจัดการเรียนการสอนตามปกติหรือไม่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา ENG 111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน ปีการศึกษา 1/2559 จำนวน 200 คน ใช้การเลือกตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 4 กลุ่มตามคณะที่นักศึกษาเรียน และตามเงื่อนไขการจัดการเรียนการสอน กลุ่มละ 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีเก็บข้อมูลวัดระดับความรู้ก่อนและภายหลังการเรียนตามเงื่อนไขการทดลองทั้ง 4 กลุ่ม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติใช้สถิติทดสอบค่า t (Paired sample t-test) และ ค่า F (F-test)

สรุปผลการวิจัย

1. คะแนนค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดก่อนการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มตามเงื่อนไขการทดลอง พบว่า คะแนนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทุกเงื่อนไข ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($F(3,196) = 0.44, p > .05$)
2. ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดก่อนและภายหลังการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มตามเงื่อนไขการทดลอง พบว่า คะแนนค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดก่อนและภายหลังการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทุกเงื่อนไข มีความแตกต่างกันทางสถิติ อย่างมีนัยสำคัญ ($p < .01$)
3. คะแนนค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดภายหลังการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มตามเงื่อนไขการทดลอง พบว่า คะแนนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทุกเงื่อนไข ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($F(3,196) = 1.90, p > .05$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม พบว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดไม่แตกต่างกันทางสถิติ แสดงให้เห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะคล้ายคลึงกันก่อนการเรียน การวิเคราะห์ผลทางสถิตินี้ เป็นวิธีการมาตรฐานทางการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อทดสอบว่ากลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มเงื่อนไขมีลักษณะไม่แตกต่างกันก่อนการทดลอง (Bhattacharjee, 2012)

2. จากสมมติฐานที่ 1 “นักศึกษาที่ได้เรียนรู้การใช้รูปแบบการเรียนภาษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการทดสอบก่อนและหลังแตกต่างกัน”

ผลการวิจัยครั้งนี้ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yasmin, Akbar, and Hussain (2016) ที่พบว่า รูปแบบการเรียนรู้มีสหสัมพันธ์เชิงบวกกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนรู้ และตรงกับที่ เสน่ห์ เดชะวงศ์ และสมพร โกมารทัต (2559) พบว่า การใช้รูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. จากสมมติฐานที่ 2 “นักศึกษาที่เรียนรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน ที่ใช้รูปแบบการเรียนภาษาต่างประเทศที่แตกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการทดสอบหลังแตกต่างกัน”

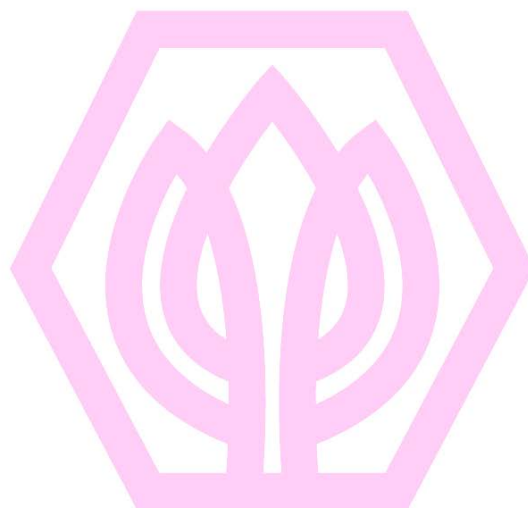
ผลการวิจัยครั้งนี้ ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษภายหลังจากการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม พบว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ไม่แตกต่างกันทางสถิติ จึงไม่สามารถสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษวัดภายหลังจากการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแตกต่างกัน ดังนั้นต้องถือว่าการจัดการเรียนการสอนลักษณะรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา ได้ผลการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสนับสนุนงานวิจัยของ Yilmaz-Soylu and Akkoyunlu (2009), Biçer (2014), Khan and Iqbal (2016) ที่พบว่า นักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนที่แตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การสอนภาษาอังกฤษตามรูปแบบการเรียนรู้ทำให้นักศึกษาทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่สูงขึ้น ทำให้อาจารย์ผู้สอนสามารถเพิ่มช่องทางในการสอนภาษาอังกฤษตามรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาได้เพิ่มขึ้น

2. ควรมีการศึกษาวิจัยการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้ ตามแนวคิดอื่นๆ ที่น่าสนใจ (Gregorc, 1979; Kolb , 1984; Felder and Silverman,1988; Dunn and Dunn, 1989; Fleming, 2001) เพื่อเพิ่มช่องทางในการเรียนรู้ของนักศึกษา และการสอนของอาจารย์ผู้สอน ให้เพิ่มมากขึ้น

3. รูปแบบการเรียนรู้ไม่ใช่ปัจจัยหนึ่งเดียวเท่านั้นที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา ยังมีตัวแปรอื่นๆ อีกมาก เช่น เพศ แรงจูงใจ เจตคติ ความถนัด ความสนใจ กลวิธีการเรียนรู้ ระดับสติปัญญา ฯลฯ ซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษา เราจึงควรจัดการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงตัวแปรต่างๆ ที่แตกต่างกันของผู้เรียนด้วย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

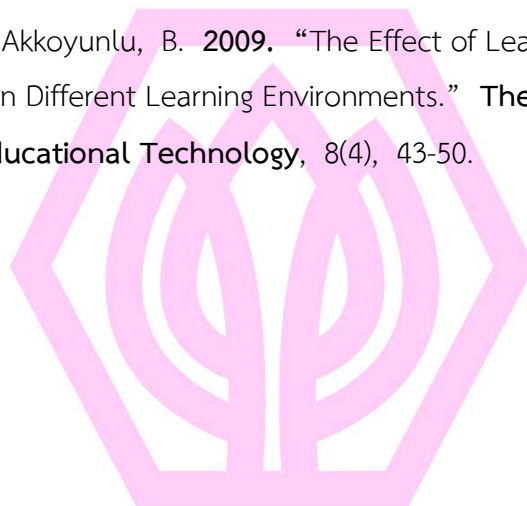
บรรณานุกรม

- กิจจา เทพศิริ และปัญญาพร พจนปัญญา. 2555. “ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ต้องเรียนวิชาปรับพื้นฐานภาษาอังกฤษและปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความสำเร็จหรือล้มเหลวในการเรียน.” *วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์*, ปีที่ 29, ฉบับที่ 1, 25-50.
- กระทรวงการต่างประเทศ. ม.ป.ป. *กบฏตรอกอาเซียน*. วันที่สืบค้น 15 มีนาคม 2560 จาก <http://www.mfa.go.th/asean/contents/files/other-20130528-092411-875705.pdf>.
- กัลยา วานิชปัญญา. 2552. *การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยExcel*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมหาวิทาลัย.
- เจนจิรา ชัยปาน, ทรายขวัญ พรหมแก้ว และลลิตา ศรีนาถ. 2556. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลชั้นปีที่ 4.” *ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย*.
- ณัฐนุช มั่นสาคร. 2553. “ภูมิหลังและรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.” *รายงานการวิจัยสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ*.
- ณัฐนันท์ ฤทธิรัตน์ และธัญภา ชีระมณี. 2557. “ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย.” ใน *รายงานการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 15 มหาวิทยาลัยขอนแก่น วันที่ 28 มีนาคม 2557*, หน้า 2839 – 2848. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ดำรงค์ นิมมานพิสุทธิ์. 2536. “การศึกษาแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสังกัดกรมอาชีวศึกษา.” *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- นงสมร พงษ์พานิช. 2554. “การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550 ถึง กันยายน 2551.” *วารสารมนุษยศาสตร์*, ปีที่ 18, ฉบับที่ 1, 85-97.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2554. *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปัญญาลี วาสนสมสิทธิ์. 2542. “การศึกษาสไตล์ในการเรียนรู้ (Learning Style) ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ.” *วารสารภาษาปริทัศน์*, ฉบับที่ 18, 102-119.
- พัชรพรรณ ม. รัตน์พล. 2541. “การศึกษาวิธีการเรียนรู้และกลวิธีในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร.” *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*.

- เสน่ห์ เดชะวงศ์ และสมพร โกมารทัต. (2559). “รูปแบบการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีในประเทศไทย.” รายงานการวิจัยคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจ-บัณฑิตย.
- อัญชลี ตันวินิจ. 2553. “รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคนตรีระดับปริญญาตรีวิทยาลัยดุริยางค-ศิลป์มหาวิทยาลัยมหิดล.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อรุณี อรุณเรือง วีนา สงวนพงษ์ และทรงสิริ วิชิรานนท์. 2556. “รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.” รายงานการวิจัยคณะ ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- Almasa, M. & Parilah, M. S. 2009. “Perceptual Learning Styles of ESL Students.” **European Jurnal of Social Sciences** , 7 (3), 101- 113.
- Asadipiran, N. 2016. “Identifying Young Learners’ Learning Styles among Iranian EFL Learners.” **Theory and Practice in Language Studies**, 6 (7), 1444-1450.
- Banisaeid, M. and Huang, J. 2015. “Exploring Iranian EFL Learners’ Perceptual Learning Styles Preferences, Language Learning Strategy Uses and Self-Regulated Learning Strategies.” **International Journal on Studies in English Language and Literature**, 3 (3), 30-40.
- Bhattacharjee, A. 2012. **Social Science Research: Principles, Methods, and Practices**. Florida: Create Space Independent Publishing Platform.
- Bıçer, D. 2014. “The Effect of Students’ and Instructors’ Learning Styles on Achievement of Foreign Language Preparatory School Students.” **Social and Behavioral Sciences**, 141, 382 – 386.
- Brown, H. D. 2000. **Principles of Language Teaching and Learning**, (4th ed.). White Plains, New York: Longman.
- Celce-Marcia, M. 2001. **Teaching English as a Second or Foreign Language**, (3rd ed.). New York: Dewey Publishing Services.
- Chen, K.T. and Hung, P. 2015. “Exploring Perceptual Learning Style Preferences of University ESP Students in Taiwan.” **The Journal of Teaching English for Specific and Academic Purposes**, 3 (1), 69-76.
- Coffield, F. 2004. **Learning Styles and Pedagogy in Post-16 Learning. A Systematic and Critical Review**. London: Learning and Skills Research Centre.

- Cornett, C.E. 1983. **What You Should Know About Teaching and Learning styles.** Bloomington: Phi Delta Kappa Educational Foundation.
- Dunn, R. & Griggs, S. 1988. **Learning Styles: Quiet Revolution in American Schools.** Reston, Virginia: National Association of Secondary School Principals.
- EF English Proficiency Index. 2016. Retrieved March 18, 2016, from <http://www.ef.co.th/epi/>.
- Ehrman, M. & Oxford, R. 1990. "Adult Language Learning Styles and Strategies in an Intensive Training Setting." **The Modern Language Journal**, 74 (3), 311-327.
- Felder, R. M., & Silverman, L. K. 1988. "Learning Styles and Teaching Styles in Engineering Education." **Engineering Education**, 78 (7), 674-681.
- Fleming, N.D. 2001. **Teaching and Learning Styles: VARK Strategies.** Christchurch: N.D. Fleming.
- Gregorc, A. F. 1985. **Inside styles: Beyond the Basics.** Massachusetts: Gabriel Systems.
- Khan, J. and Iqbal, M.J. 2016. "Effects of Learning Style on Achievement of Distance Learners." **The Dialogue**, 11 (3), 296-309.
- Kolb, D.A. 1984. **Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development.** New Jersey: Prentice-Hall.
- Mackeracher, D. 2004. **Making Sense of Adult Learning**, (2nd ed.). Canada: University of Toronto Press Incorporated.
- McCarthy, B. 1982. "Improving Staff Development through CBAM and 4MAT." **Education Leadership**, 40, 20-25.
- Oxford, R. 2003. "Language Learning Styles and Strategies: Concepts and Relationships." **International Review of Applied Linguistics in Language Teaching**, 41, 271-277.
- Oxford, R., and Ehrman, M. 1988. "Psychological Type and Adult Language Learning Strategies: A Pilot Study." **Journal of Psychological Type**, 16, 22-32.
- Reid, J. 1987. "The Learning Style Preferences of ESL Students." **TESOL Quarterly**, 21, 87-111.
- Reid, J. 1995. **Learning Styles in the ESL/EFL Classroom.** Boston: Heinle and Heinle.

- Soureshjani, K. and Naseri , N. 2012. “Perceptual Learning-Style Preferences of Iranian EFL Learners in Relation to Their Proficiency Level.” **American Journal of Linguistics**, 1(4), 70-74.
- Wilson-Hull, S. 2008. “The Impact of Learning Styles on High Stakes Testing: Perspectives from Mississippi Delta Area Teachers.” **Institute for Learning Styles Journal**, 1, 41-56.
- Yasmin, F., Akbar, A., and Hussain B. 2016. “The Impact of Perceptual Learning Styles on Academic Performance of Masters’ Level Education Students.” **Science International (Lahore)**, 28 (3), 2953-2958.
- Yilmaz-Soylu, M. and Akkoyunlu, B. 2009. “The Effect of Learning Styles on Achievement in Different Learning Environments.” **The Turkish Online Journal of Educational Technology**, 8(4), 43-50.

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

สูตรการหาค่าค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r)

และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบทดสอบ

1. สูตรหาค่าความยากของข้อสอบ (Difficulty: p) หมายถึง สัดส่วนของจำนวนผู้ที่ทำข้อสอบข้อนั้นถูกกับจำนวนคนที่เข้าสอบทั้งหมด ซึ่งมีสูตร ดังนี้

$$P = \frac{R_H + R_L}{N_H + N_L}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของข้อสอบรายข้อ

R_H แทน จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

R_L แทน จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

N_H แทน จำนวนคนในกลุ่มสูง

N_L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำ

2. สูตรหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ (Discrimination = r) หมายถึง ประสิทธิภาพของข้อสอบในการจำแนกเด็กออกเป็นกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน หรือกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ เขียนเป็นสูตรได้ ดังนี้

$$r = \frac{R_H - R_L}{N} \quad \text{หรือ} \quad r = \frac{R_H - R_L}{N_H}$$

เมื่อ R_H แทน จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

R_L แทน จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

N_H แทน จำนวนคนในกลุ่มสูง

N_L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำ

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

3. สูตรหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจทั้งฉบับ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

K แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางเพราพิลาส บุรณะวนิชกุล
สถานที่เกิด	จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ประวัติการศึกษา	
	พ.ศ. 2530 ศศ.บ. (ฝรั่งเศส) จาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
	พ.ศ. 2533 ศศ.ม. (การสอนภาษาฝรั่งเศส) จาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผลงานด้านบทความวิชาการ	
	2560, “ปริมาณคำศัพท์ที่จำเป็นและกลวิธีพื้นฐานในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ 2 กลวิธี”
	2553, “กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสารภาษาอังกฤษ”